

جاسوسی ها در یخچال شما...

به گفته‌ی سیمون دیویس دولت‌ها و شرکت‌های خصوصی از طریق سیم و کابل، راه خود را به درون خانه‌های شما می‌گشایند و چه بسا شما حتی متوجه حضور آنها نشوید. یک گروه طرفدار حفظ حریم شخصی که شهرت جهانی دارد، از ظهور جامعه‌ای نظارت‌کننده خبر می‌دهد که در آن، بنیان حقوق مدنی (حریم شخصی) به طرز روشمندی رو به سست شدن است. (به صفحه‌های ۲۰ تا ۲۲ نگاه کنید).

سیمون دیویس

مدیر گروه بین‌المللی حمایت از حریم شخصی، مستقر در لندن
(WWW.PRIVACYINTERNATIONAL.ORG)

وسایل ارتباطاتی جدید، از جمله تلویزیون‌های دوسویه‌ی کابلی، نیز ملزم خواهند بود که چنین کنند.

انفویل از یک سیستم استراق سمع سوژه‌ای یاری می‌گیرد که قادر است به طور مداوم اشخاص موردنظر را ردگیری کند. این سیستم بین‌المللی که برای تشخیص نیازهای بین‌المللی کاربران و استراق سمع آنها به کار می‌رود و به (IUR) معروف است هم‌اکنون در مرحله طراحی قرار دارد و نه فقط نام، نشانی و شماره‌ی تلفن افراد و مجامع موردنظر بلکه نشانی پست الکترونیکی، جزئیات کارت‌های اعتباری، رمزه‌ها، و کلمه‌های عبور و حتی اطلاعات جغرافیایی مربوط به تلفن‌های همراه آنان را نیز دربرمی‌گیرد.

انفویل تنها یکی از ده‌ها سیستم نوپایی است که از آنها برای نظارت و مراقبت ارتباطات بین‌المللی استفاده می‌شود. شاید تکان‌دهنده‌ترین این سیستم‌ها شبکه‌ی اشلون باشد؛ یک سیستم شهود جهانی که توسط سازمان امنیت ملی ایالات متحده پایه‌گذاری شد. در صفحه‌های ۳۴ و ۳۵ راجع به این شبکه بیشتر خواهیم گفت. مراقبت و نظارت کامل مستلزم شناسایی کامل است و در ۲۰ سال آینده شاهد تلاش گسترده و جامعی از سوی مقامات برای رسیدن به این منظور خواهیم بود. دولت‌ها و شرکت‌ها علاوه بر ایجاد بانک‌های اطلاعاتی حاوی مشخصات ژنتیکی و دی‌ان‌ای افراد (بخصوص برای تشخیص هویت جنایتکاران و کودکان ناپدید شده)، گویا در صدد هستند که استفاده از سیستم‌های ملی انگشت‌نگاری الکترونیکی و تشخیص دست‌خط را نیز گسترش دهند.

این سیستم‌ها که به تشخیص‌دهنده‌های ویژگی‌های زیستی موسوم هستند، هم‌اکنون هم در سراسر جهان به کار گرفته می‌شوند. تصور بر این است که این سیستم‌ها قادرند از طریق یک پیمایشگر الکترونیکی که جزئیات دقیق یک دست، انگشت یا یک چشم (شبکه چشم) را پیمایش می‌کند، بطور کامل هویت فرد مورد نظر را تشخیص دهند. اسپانیا یک سیستم ملی انگشت‌نگاری برای کنترل بیمه‌های بیکاری و درخواست‌های خدمات درمانی به راه انداخته است. روسیه

فرض کنید در سال ۲۰۲۰ هستید و برای لحظه‌ای، فناوری پردر دسر تصویر شده در رمان مشهور ۱۹۸۴ (نوشته‌ی جورج ارول) را فراموش کنید. اگر روند کنونی ادامه یابد، ابزارهای نظارتی و مراقبتی چنان با محیط پیرامون ما درهم‌تنیده خواهد شد که حتی متوجه دست‌اندازی پیوسته به حریم خصوصی خود نخواهیم شد. دوربین‌های تلویزیون‌های مدار بسته شاید آشکارترین (و آزاردهنده‌ترین) دست‌اندازی به حریم خصوصی در آینده باشد. این دوربین‌ها، همانگونه که اکنون در بریتانیا متداول است (به صفحه ۳۶ نگاه کنید)، در آینده‌ی نزدیک در مراکز جدید شهری، در مناطق مسکونی جدید، در ساختمان‌های دولتی و در راه‌ها و جاده‌ها (به لطف وجود شبکه‌ی عظیمی از دوربین‌های تشخیص‌دهنده‌ی پلاک اتومبیل‌ها) به یکی از اجزاء ثابت در معماری تبدیل خواهد شد. به نظر می‌رسد که فقط زمان لازم است تا بر اثر فشارهای قانونی و اجتماعی، مجبور باشیم این دوربین‌ها را درون خانه‌هایمان نیز داشته باشیم. همانگونه که نظارت و مراقبت بصری در همه جا متداول است، نظارت و مراقبت بر روی اینترنت و تلفن نیز ابعاد عظیمی خواهد یافت. سازمان‌های مجری قانون (نیروهای پلیس) در آمریکا و اروپا، از هم‌اکنون شالوده‌ی سیستم‌های گسترده استراق سمع را ریخته‌اند؛ سیستم‌هایی که قادر به شنود همه‌ی مکالمات تلفن‌های همراه، ارتباطات اینترنتی، پیام‌های دورنگار، و پیچ‌ها در سراسر اروپا است. این طرح که به انفویل ۹۸ معروف است، به طور پنهانی توسط مقامات انتظامی و قضایی طرح‌ریزی شده است، و در واقع بخشی از یک استراتژی بزرگ است که هدف آن ایجاد یک نظارت یکپارچه بر شبکه‌ی مخابراتی است؛ نظارتی که امیدوارند روزی از همه‌ی مرزهای ملی فراتر برود. و شهروندان را در همه جا زیر نظر داشته باشد. براساس این استراتژی همه‌ی ارائه‌دهندگان خدمات اینترنتی (ISP) و همه‌ی شبکه‌های تلفنی مجبور خواهند بود دسترسی آبی و کامل به همه‌ی پیام‌های مخابراتی (صرف‌نظر از کشور مبدأ) را در اختیار سازمان‌های انتظامی و قضایی قرار دهند. همه‌ی

با اطلاع از معاملات مالی و با انجام نظرسنجی‌های تلویزیونی، می‌تواند نمودار دقیقی و پیچیده‌ای از وضعیت هر کدام از مصرف‌کنندگان به دست آورد.

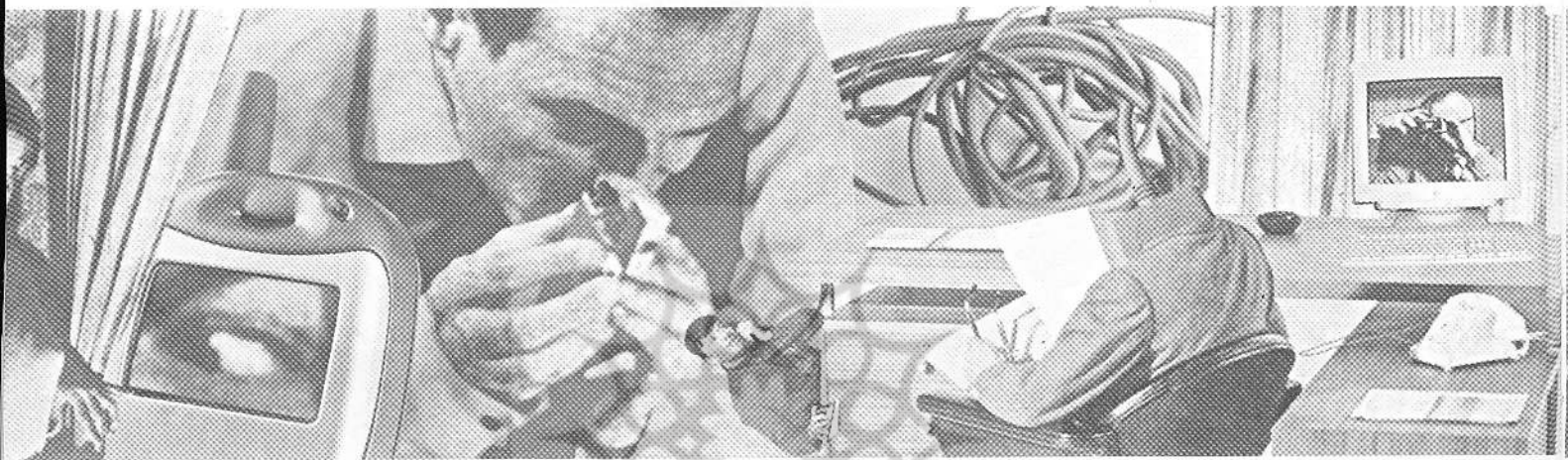
در یک کتاب کارگاهی که به تازگی به نام جاسوس تلویزیونی (توسط دیوید بروک، محقق آمریکایی) انتشار یافته، توضیح داده می‌شود که برنامه‌سازان تلویزیون‌های دوسویه چگونه از نرم‌افزارهای شبکه‌ی عصبی بدن برای ایجاد نمودارهای روانشناسی و سپس تعدیل رفتارهای تماشاچیان بهره می‌گیرند. ساده‌ترین شکل کار، این است که تلویزیون شما محصولی را برای شما به تماشا می‌گذارد، واکنش شما را تحت‌نظر می‌گیرد و سپس براساس واکنشی که نشان داده‌اید، چیز دیگری را به تماشا می‌گذارد. از طریق این چرخه، تلویزیون می‌تواند به اندازه‌ی کافی از شما اطلاعات جمع کند و به جایی برسد که دیگر شما مجبور باشید کاری را که او می‌خواهد انجام دهید. روزی هم سرانجام به جای شخصی که کنترل تلویزیون شما را به دست دارد، رایانه‌ای قرار می‌گیرد که با یک نرم‌افزار هوشمند اداره می‌شود.

حریم خصوصی به هزاران طریق مورد دست‌اندازی قرار می‌گیرد و

طرح‌هایی را برای یک سیستم ملی انگشت‌نگاری الکترونیکی جهت کارهای بانکی به میان کشیده است. در جامائیکا صلاحیت شرکت مردم در رأی‌گیری‌ها منوط به این است که اثر انگشت آنها پیمایش شده و در یک بانک اطلاعاتی ذخیره شده باشد. در فرانسه و آلمان، تلاش‌هایی صورت می‌گیرد تا اطلاعات مربوط به اثر انگشت بر روی کارت‌های اعتباری درج گردد.

در پنج سال گذشته، اداره‌ی مهاجرت و تابعیت ایالات متحده، یک سیستم کنترل خودکار گذرنامه را با استفاده از یک کارت کامپیوتری هوشمند که مشخصات هندسی دست دهنده‌ی گذرنامه بر روی آن نقش بسته، راه‌اندازی کرده است. مسافران در فرودگاه کارت خود را ارایه می‌کنند و دست خود را در یک دستگاه پیمایشگر قرار می‌دهند. تاکنون بیش از ۷۰ هزار نفر در این طرح ثبت‌نام کرده‌اند؛ طرحی که به گفته‌ی سخنگوی اداره‌ی مهاجرت و تابعیت ایالات متحده، جهانگستر خواهد شد.

اما آنچه بیش از همه بر مردم اثر می‌گذارد، افزایش نظارت و مراقبت در محیط‌های کار است. در اکثر کشورها، کارفرمایان - با رعایت

محدودیت‌هایی. مجاز هستند همه‌ی کارکنان خود را تحت نظارت و مراقبت دائم قرار دهند. آنها می‌توانند مکالمات تلفنی را استراق‌سمع کنند، نامه‌های الکترونیکی را بخوانند، و صفحه‌ی نمایشگر کامپیوترها را تحت نظارت داشته باشند. آنها می‌توانند برای گفت‌وگوهای افراد شوند بگذارند، کار آنها با کامپیوتر را تجزیه و تحلیل کنند، از طریق دوربین‌های تلویزیون مدار بسته حرکات افراد را به دقت زیر نظر بگیرند و با استفاده از فناوری‌های ردگیری نظیر کارت‌هویت‌های هوشمند نصب شده بر روی سینه، حتی از تعداد توالت رفتن افراد نیز مطلع باشند. در واقع، اصرار کارفرمایان به انجام آزمایش‌های ادرار برای کشف مصرف مواد مخدر و بررسی خصوصی‌ترین اطلاعات شخصی و پزشکی کارکنان، به کاری معمولی تبدیل شده است.

نرم‌افزارهای کنونی که برای شنود مکالمات تلفنی کارکنان به کار گرفته می‌شود در قیاس با نسل جدید این نرم‌افزارها بسیار ابتدایی به نظر می‌رسد. با نرم‌افزارهای جدید می‌توان حتی ضربه‌هایی را که به کلیدهای یک صفحه‌کلید زده می‌شود تحلیل کرد تا معلوم شود که آیا زمان بین مکالمات بطور ثمربخش مورد استفاده قرار می‌گیرد یا نه. به‌نظر می‌رسد که حتی کارکنان خیلی ماهر نیز بطور منظم زیر ذره‌بین هستند. هیچ بعید نیست که نرم‌افزارهای راهبر شبکه (که امکان تبادل پرونده بین همکاران را فراهم می‌آورد) به یک مدیر امکان بدهد که با مشاهده‌ی هم‌زمان صفحه‌ی نمایش کارکنان، دیدن محتویات پرونده‌ها و نامه‌های الکترونیکی و حتی استفاده از کلمه‌های عبور، اقدام به استراق‌سمع کند. همه‌ی اینها ما را به یک جهت سوق می‌دهد: محیط کار فردا مشابهت زیادی با محیط کار داستان‌های چارلز دیکنز خواهد داشت.

حتی خانه‌ی آدم نیز از نظارت و مراقبت رها نخواهد بود. نسل جدید خدمات تلویزیون‌های دیجیتالی دوسویه (موسوم به i-TV) که هم‌اکنون در حال توسعه است، امکان رابطه‌ای خصوصی میان ارائه‌دهنده‌ی خدمات تلویزیونی و مصرف‌کننده را فراهم می‌آورد. شرکت ارائه‌دهنده‌ی خدمات با دسترسی مستقیم به اطلاعات مربوط به عادات‌های بصری تماشاچیان،

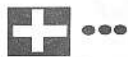
کاری که کامپیوتر الکترونیکی با حریم شخصی می‌کند همانند کاری است که مسلسل‌ها با سواره‌نظام (نظامیان اسب‌سوار) کردند.

آلن دبلیو اسکفلین، استاد حقوق آمریکایی، (۱۹۴۲-) و اودارد ام اوپتون، پژوهشگر روانشناسی آمریکایی (۱۹۲۶-)

خواهد گرفت. تلفن‌های همراه در حال تبدیل شدن به دستگاه‌های ردگیری جغرافیایی هستند. با این هدف که اطلاعات سودمندی در اختیار مصرف‌کنندگان قرار دهند؛ اطلاعاتی همچون محل نزدیکترین پمپ بنزین یا آگهی تبلیغاتی یک رستوران محلی. پرسش این نیست که آیا شما خواهان یا نیازمند این خدمات هستید یا نه بلکه پرسش این است که آیا می‌خواهید ردگیری شوید؟

احتمالاً شما هم‌اکنون هم بر روی اینترنت ردگیری می‌شوید. از یک طرف، برخی شرکت‌های اینترنتی رد خریدهای مصرف‌کنندگان را می‌گیرند و از طرف دیگر برخی شرکت‌ها خدماتی همچون پست الکترونیکی مجانی، جستجوگرهای تازه و اطلاعات مربوط به بورس را به افراد ارائه می‌کنند. آنها سپس این اطلاعات را بدون رضایت مصرف‌کنندگان به شرکت‌ها و نهادهای تجاری می‌فروشند یا با آن تجارت می‌کنند. (به صفحه‌ی ۲۴ نگاه کنید).

هر بار که شما از یک پایگاه اینترنتی دیدن می‌کنید، یک پرونده‌ی کوچک (موسوم به کوکی) که حاوی یک شماره هویت است به‌طور خودکار روی دیسک کامپیوتر شما می‌نشیند تا برگشت شما به صفحه‌های یک پایگاه را که قبلاً بازدید کرده‌اید آسانتر کند. اما شبکه‌های تبلیغاتی می‌توانند با استفاده از فقط یک کوکی، شما را در هزاران پایگاه اینترنتی ردگیری کنند. نیروی ویژه‌ی مهندسی اینترنت (سازمانی متشکل از طراحان شبکه، فروشندگان و محققان) اکنون در حال ایجاد سیستمی است که از طریق آن به هر دستگاه (مثلاً تلویزیون، موبایل و...) یک شماره‌شناسایی داده شود تا به کمک آن بتوان این دستگاه را روی شبکه پیدا کرد. بنابراین آن‌روز دیرنیست که کسی در جایی به‌دقت بداند که شما چه چیزی در یخچال خود دارید.

برای پیوستن به تحریم تلویزیون‌های دوسویه موسوم به i-TV به پایگاه اینترنتی <http://www.spytv.co.uk> مراجعه کنید.